

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 273/2026-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Filičko, PhD., s. r. o., Kováčska 28, Košice, proti postupu a uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. K3-12Er/2229/1999-185 z 12. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Sokolovi **u k l a d á** vo veci sp. zn. EX 449/1999 zdržať sa výkonu exekúcie do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. apríla 2026 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením mestského súdu o zamietnutí ich návrhu na zastavenie exekúcie. Uznesenie žiadajú zrušiť s tým, že im bude priznané finančné zadosťučinenie 2 000 eur.

II.

2. Sťažovatelia sú povinnými v exekučnom konaní. Exekučným titulom je notárska zápisnica z februára 1999, v ktorej právny predchodca sťažovateľa a sťažovateľka súhlasili, aby bola exekučným titulom v prípade omeškania s vrátením pôžičky 30 000 Sk. Tú im poskytla v súčasnosti už zrušená obchodná spoločnosť. Okresný súd exekúciu v roku 2020 na návrh sťažovateľov zastavil pre rozpor s dobrými mravmi v časti sadzby úroku prevyšujúcej 19,76 % ročne. Vo zvyšku návrh zamietol s tým, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu podľa v tom čase účinného zákona, pretože obchodná spoločnosť nemala v predmete podnikania poskytovanie úverov.

3. Krajský súd uznesením z roku 2021 zrušil výrok okresného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie z dôvodu nevyrovnania sa s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako celku a s tým, či v čase jej spísania dlh existoval. Okresný súd následne uznesením z decembra 2021 exekúciu zastavil. Poukázal na to, že zmluva o pôžičke má spotrebiteľský charakter. Konštatoval, že notárska zápisnica neobsahovala identifikačné číslo oprávneného a oprávnený nebol prítomný pri jej spísaní, čo bolo v rozpore so zákonom. Okrem toho sťažovatelia v čase uznania dlhu ešte neboli v omeškani, a preto nemohli poznať jeho presnú výšku. Notárskou zápisnicou tak nemohla byť osvedčená existencia dlhu, ktorý ešte neexistoval.

4. Krajský súd na odvolanie oprávneného uznesením z roku 2022 toto uznesenie okresného súdu zrušil. Poukázal na to, že pre platnosť notárskej zápisnice, v ktorej dlžník uznal svoj dlh voči veriteľovi a súhlasil s jej vykonateľnosťou, nie je potrebná dohoda s veriteľom, a preto neúčast' veriteľa pri spisovaní notárskej zápisnice nespôsobuje jej neplatnosť. Rovnako tento následok nemá neuvedenie identifikačného čísla oprávneného v notárskej zápisnici. Okresnému súdu vytkol, že nerešpektoval predchádzajúci pokyn a vôbec sa nezaoberal tým, či je notárska zápisnica exekučným titulom, a tým, či dlh v čase jeho uznania existoval.

5. Mestský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením návrh sťažovateľov na zastavenie exekúcie zamietol. Existenciu dlhu v čase spísania notárskej zápisnice vyvodil z kópie výdavkového pokladničného dokladu, podľa ktorého v roku 1999 obchodná spoločnosť právnomu predchodcovi sťažovateľa ako pôžičku dala 30 000 Sk. Konštatoval, že notárska zápisnica má všetky náležitosti a nedôvodná je námietka sťažovateľov, podľa ktorej nebola spísaná v prítomnosti oboch strán. K zmluve o pôžičke opätovne došiel k záveru, že táto nie je spotrebiteľskou zmluvou, pretože obchodná spoločnosť nemala v predmete podnikania poskytovať úverov. Odmietol tak aj námietky sťažovateľov o neplatnosti zmluvy o pôžičke pre jej neschválenie orgánom dohľadu nad ochranou spotrebiteľa ako typového vzoru, keďže ani to nie je dôvodom neplatnosti zmluvy.

III.

6. Podľa sťažovateľov sa mestský súd nedostatočne vyrovnal s podstatou ich obrany. Tvrdia, že pôžička bola poskytnutá fyzickým osobám pre osobnú potrebu a obchodná spoločnosť pôžičku poskytla v rámci podnikania, keďže prevádzkovala záložne. Poukazujú na to, že mestský súd najprv zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, no v namietanom uznesení bez dostatočného zdôvodnenia došiel k opaku. Sťažovatelia poukazujú aj na to, že pre nedostatok označenia oprávneného (chýbajúce IČO) je notárska zápisnica materiálne neplatná a nevykonateľná. Podľa sťažovateľov mestský súd obsahovo notársku zápisnicu nepreskúmal s ohľadom na to, či sa ňou nepresadzuje nárok, ktorý hmotnoprávne neobstojí. Pritom odkazujú na rozhodnutia ústavného súdu (III. ÚS 285/2022, III. ÚS 462/2023, I. ÚS 232/2023 III. ÚS 384/09).

7. Sťažovatelia opakujú svoje námietky, že vymáhaný nárok sa premlčal pre dlhodobú pasivitu oprávneného v exekučnom konaní a na tom, že oprávnený listiny preukazujúce nadobudnutie pohľadávky predložil až s výrazným odstupom. Priznanie finančného zadosťučinenia odôvodňujú dĺžkou exekučného konania, narastaním príslušenstva pohľadávky a protichodnými rozhodnutiami súdu, ktoré vyvolávajú stav právnej neistoty týkajúci sa vymáhateľnosti samotnej pohľadávky.

IV.

8. Na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) bolo zistené, že ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde), a predbežne neboli zistené dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde v celom rozsahu prijatá na ďalšie konanie.

9. Sťažovatelia zároveň navrhli vydanie dočasného opatrenia. Uvádzajú, že z dôvodu zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie bol vydaný exekučný príkaz, ktorým bola nariadená exekúcia zrážkami zo starobného dôchodku sťažovateľky na vymoženie zostatku pohľadávky a trov exekúcie 3 378,96 eur a voči sťažovateľovi už došlo k začatiu exekúcie zrážkami zo mzdy.

10. Z § 130 zákona o ústavnom súde vyplýva, že dočasným opatrením možno v zásade uložiť akékoľvek obmedzenie, ak je to potrebné na zachovanie existujúceho stavu a zabránenie závažnejším následkom. Toto ustanovenie predpokladá určitý test primeranosti medzi následkami, ktoré hrozia tým, že sa dočasné opatrenie nevydá, a následkami, ktoré sú spojené s dočasným opatrením. Povinnosť zdržať sa vykonávania napadnutého právoplatného rozhodnutia alebo opatrenia môže ústavný súd uložiť nielen orgánu, ktorý mal podľa ústavnej sťažnosti porušiť základné práva a slobody sťažovateľa, ale aj iným orgánom verejnej moci, ktoré sú podľa príslušných právnych predpisov oprávnené na jeho výkon (I. ÚS 348/2020). Takým orgánom verejnej moci je aj súdny exekútor (II. ÚS 566/2020).

11. Z exekučného príkazu z marca 2026 vyplýva, že po zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie bolo nariadené vykonanie exekúcie zrážkami z dôchodku sťažovateľky. Taktiež voči sťažovateľovi došlo k začatiu výkonu exekúcie zrážkami zo mzdy. Ide teda o bezprostredný zásah do pravidelných príjmov sťažovateľov. Zároveň bolo potrebné zohľadniť aj to, že v exekučnom konaní, ktoré sa riadi Exekučným poriadkom v znení účinnom do 31. marca 2017, platí zásada, že navrátenie do predošlého stavu nie je prípustné, pričom v prípade sťažovateľov by prípadným nenariadením dočasného opatrenia hrozila nepomerne väčšia ujma, ako môže hroziť oprávnenému. Dočasným opatrením preto bolo súdnemu exekútorovi uložené, aby sa zdržal výkonu exekúcie do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu